

Entrevista

“Així com respectem Jesús, tothom ha de respectar l'Alcorà”

Abdul Ghaffar Azir

Responsable de relacions exteriors del partit pakistanès Jamaat-e-Islami

Després de la polèmica pels exemplars de l'Alcorà cremats als Estats Units i les protestes a l'Afganistan amb l'assassinat de personal de les Nacions Unides, l'islam ha tornat a la primera plana de l'actualitat. EL TEMPS ha pogut parlar amb un alt càrrec del Jamaat-e-Islami, el partit islamista més important del país, que té per objectiu crear un estat islàmic al Pakistan regit per la xaria.

—L'ex-president pakistanès, el general Pervez Musharraf, deia fa poc en una entrevista a la revista *Time* que ara com ara l'extremisme és la màxima amenaça per al Pakistan. Hi esteu d'acord?

—Sí. És un repte, però primer hauríem de definir què és l'extremisme. Per a mi, el general Musharraf és un extremista, com també ho és l'actual govern del president Zardari. Són extremistes perquè segueixen els dictats dels Estats Units, fins i tot contra els interessos de la nostra nació o els nostres valors.

—Què en penseu, però, de l'extremisme a què es referia Musharraf, el dels insurgents talibans, que sembla que aquests darrers anys ha anat empitjorant?

—Bé, no únicament els darrers anys. Després de l'11S, els americans ataquen l'Afganistan i el Pakistan en paga un preu molt alt des del començament. D'aleshores ençà que som sota ocupació americana, de forma directa o indirecta. Hi ha membres dels Blackwater, ZE i més serveis secrets operant sobre el terreny. Ni Musharraf ni l'actual govern electe de Zardari o l'exèrcit no són lliures.

—Creieu, com assenyalen alguns experts, que avui els talibans representen una seriosa amenaça per a la sobirania del Pakistan?

—No crec que hi hagi ni un 1% de possibilitats que els talibans vulguin o puguin governar el nostre país. Però abans hauríem de definir qui són els talibans. Puc dir que ni nosaltres no estem gaire segurs de qui són. Hi ha uns 35 grups actuant i identificant-se com a talibans pakistanesos.

—Parlem, per tant, d'un fenomen molt heterogeni...

—Fa poc, al final d'una classe, un dels presents, militar, em va dir que a les àrees tribals hi havien trobat grups que no eren ni pakistanesos ni, fins i tot, musulmans, però que s'identificaven com a talibans pakistanesos. Han estat

IGNASI ROBLED A

detingudes persones que portaven barbes postisses per a fer-se passar per talibans reals.

—Com veieu la situació de les dones al Pakistan, on són tractades com a ciutadanes de segona?

—Si passa això que dieu, doncs aleshores això no és islàmic. La dona, en les nostres ensenyances, té els mateixos drets que l'home: a l'educació, a treballar... Són éssers humans iguals; formen part de les nostres llars com a esposes, mares, filles, germanes... I són molt respectades, fins i tot més que no els homes.

—Un altre punt sensible és la llei de blasfèmia. Què en penseu, de l'aplicació d'aquesta llei?

—Es tracta, efectivament, d'un punt delicat. Qualsevol persona ha de tenir cura i ser respectuós amb les creences dels altres. Així com Maria i Jesús són figures sagrades que nosaltres, dins l'islam, respectem, de la mateixa manera Mahoma i l'Alcorà han de ser respectats per qualsevol musulmà i qualsevol altre individu perquè són sagrats per a nosaltres.

*Ignasi Robleda
Islamabad (Pakistan)*